

i Nord Afrika. Den kirke som fostret Augustin og andre store kirkemenn, brøt sammen, og den viktigste grunn til dette var at den forble en fremmed gjest og aldri gikk inn i det miljø den var satt i. Nettopp dette er også — ihvert fall delvis — forklaringen på at den kirke som portugisiske og spanske misjonærer grunnla i Nigeria i det 15. årh., gikk under.

Kirken i Nigeria må bli en *stedegen* kirke. Og med dette, skriver forf., «we mean that the Church in Nigeria should be the Church which affords Nigerians the means of worshipping God as Nigerians; that is, in a way which is compatible with their own spiritual temperament, of singing to the glory of God in their own way, of praying to God and hearing His Holy Word in idiom which is clearly intelligible to them. She should be a corporate personality, personally discerning what is the will of God for herself and responsible for all requisite steps taken in fulfilling it. In short, she should be the Church which is the spiritual home of Christian Nigerians, a home in which they breathe an atmosphere of spiritual freedom.»

Stedegengjørelse» innebærer imidlertid ikke at ethvert moment av «fremmedhet» må elimineres. Hvor ville det i så fall bli av kristendommen? En stedegen kirke må være seg bevisst at den er en del av og representerer den ene, hellige, alminnelige og apostoliske kirke. Kirken i Nigeria vil alltid være kirkene i Europa og Amerika takknemlig for det trofaste arbeid misjonærene har utført. Og den vil fortsatt sette pris på å få hjelp av misjonærer, forutsatt at disse går inn i gjerningen som «medarbeidere med nigerianske kolleger». Misjonærene — og misjonene/kirkene som sender dem — må også forstå at splittelsen i forskjellige samfunn, selskaper osv. ikke har og ikke kan ha den samme «relevans» for de kristne i Afrika som for de kristne i Vesten (hvor disse grupper historisk er blitt til). Spørsmålet om kirkens enhet — også den ytre, institusjonelle enhet — er for kirken i Nigeria et spørsmål av avgjørende betydning.

Dette er en bok som stiller oss spørsmål som vi *må* ta stilling til, og som det det er livsviktig både for «misjonen» og «kirken» at vi tar *rett* stilling til.

O. G. M.

MEDARBEIDERE

Johan Nyhagen: Misjonær i Santalmisjonen. Har fått i oppdrag å skrive misjonens 100-årsskrift.

Jon Egil Ofstad: Misjonsprest i Det norske misjonsselskap, Syd-Afrika, 1951–1964.

Nå knyttet til Det Lutherske Verdensforbunds radiostasjon, Addis Abeba, Etiopia.

Olav Guttorm Myklebust: Se NOTM 1964 s. 64.

Odd Kvaal Pedersen: Se NOTM 1964 s. 128.

Bokmeldingene er skrevet av journalist *Odd Kvaal Pedersen*, rektor *Gunnar Lislørud*, pastor *H. Chr. Mamen*, generalsekretær *N. N. Thelle* og redaktøren.

Norsk Tidsskrift for Misjon utgis av Egede Instituttet, men forfatterne er selv ansvarlige for de synsmåter som gjøres gjeldende.

Ettertrykk uten kildeangivelse er forbudt.